

Sygn. akt V Ca 1089/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	del. Wiesława Śmich
Protokolant:	sekr. sąd. Jakub Ośka

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2020 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. (poprzednio (...) S.A. z siedzibą w W.)

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 13 września 2018 r., sygn. akt II C 2125/18

I. zmienia zaskarżony wyrok w całości i nadaje mu treść:

1. zasądza od (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. (poprzednio (...) S.A. z siedzibą w W.) kwotę 2.400 (dwa tysiące czterysta) euro wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 13 stycznia 2018 roku do dnia zapłaty;

2. zasądza od (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. (poprzednio (...) S.A. z siedzibą w W.) kwotę 4.017 (cztery tysiące siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

II. zasądza od (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. (poprzednio (...) S.A. z siedzibą w W.) kwotę 2.200 (dwa tysiące dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu w instancji odwoławczej.

Sygn. akt V Ca 1089/19

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 13 września 2018 roku w sprawach połączonych toczących się pod sygn. II C 2125/18 Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie oddalił powództwa oraz zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3617 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Apelację od wyroku wniósł powód zaskarżając go w całości. Wyrokowi zarzucił:

I. naruszenie przepisów prawa materialnego art. 5 ust. 1 lit. c) tiret iii) Rozporządzenia poprzez jego niezastosowanie w sytuacji w której utracenie przesiadki należy traktować jak odwołanie lotu (pasażer nie leci tym lotem na który ma rezerwację, nie leci maszyną, którą miał lecieć, nie ma miejsc, które zarezerwował) a zatem dla ustalenia odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego wystarczającym jest wykazanie dwugodzinnego opóźnienia w porcie docelowym.

II. naruszenie przepisów prawa procesowego:

1. art. 230 k.p.c. poprzez nieustalenie, że okoliczność braku zaproponowania przez Pozwanego poprzednikom prawnym powoda takiego połączenia na trasie W.-G., które nie spowodowałyby dotarcia do portu w G. przed dwugodzinnym opóźnieniem w porcie docelowym była przyznana przez pozwanego i bezsporna między stronami, co w konsekwencji doprowadziło Sąd I instancji do błędnego przekonania, że powód nie podołał ciężarowi dowodu z tym zakresie, a zatem powództwo podlegało oddaleniu w całości,

2. art. 232 k.p.c. poprzez brak wykazania w toku procesu przez pozwanego, że oferował on poprzednikom prawnym powoda połączenia alternatywne na trasie W.-G. i że dzięki tym ofertom pasażerowie dotarliby do portu w G. z mniejszym niż dwugodzinne opóźnieniem, co mogło mieć wpływ na treść Wyroku,

3. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dowolną a nie swobodną ocenę materiału dowodowego polegającą na ustaleniu, że Pozwany oferował poprzednikom prawnym Powoda loty alternatywne, a oni odmówili przyjęcia oferty, podczas gdy z dokumentu załączonego do załącznika do protokołu pozwanego z dnia 4 września 2018 r. nie wynika, aby poprzednikom prawnym powoda w ogóle zostały zaproponowane alternatywne połączenia na trasie W.-G.. co mogło mieć wpływ na treść Wyroku.

Apelujący wniósł o zmianę wyroku poprzez zasądzenie od Pozwanego na rzecz Powoda dodatkowej kwoty 2400 euro (10.080,00 zł według kursu NBP na dzień wniesienia powództwa) wraz z odsetkami za opóźnienie od dnia 13 stycznia 2018 roku wraz z zasądzeniem od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu za I i II instancję według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o jej oddalenie wraz z zasądzeniem kosztów postępowania w instancji odwoławczej.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja pozwanej jako zasadna zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Odwoławczy nie podziela całości ustaleń faktycznych Sądu pierwszej instancji. Stwierdzić należy, iż nie wszystkie ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy mają oparcie w należycie zebranych w sprawie i właściwie ocenionych materiale dowodowym.

Jednocześnie Sąd II instancji nie podziela dokonanej przez Sąd I instancji oceny prawnej stanu faktycznego sprawy, co musiało doprowadzić do zmiany orzeczenia Sądu Rejonowego zapadłego w niniejszej sprawie. Należy zgodzić się z apelującym, iż zasadny jest zarzut naruszenia przez Sąd Rejonowy przepisów prawa materialnego tj.: art. 2 lit I) oraz art. 5 ust. 1 lit. C) ppkt III Rozporządzenia (WE) nr 261/2004.

Zarzuty podniesione w apelacji dotyczące naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. oraz art. 230 k.p.c. i art. 232 k.p.c. okazały się zasadne.

Skuteczne postawienie zarzutu naruszenia przez sąd art. 233 § 1 k.p.c. wymaga wykazania, że sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego, to bowiem jedynie może być przeciwstawione uprawnieniu sądu do dokonywania swobodnej oceny dowodów. Nie wystarcza przekonanie strony o innej, niż przyjął sąd wadze poszczególnych dowodów i ich odmiennej ocenie niż ocena sądu (por. Sąd Najwyższy m.in. w orzeczeniach z 6 listopada 1998 r., sygn. akt II CKN 4/98, z 10 kwietnia 2000 r., sygn. akt V CKN 17/2000). Konieczne jest zatem

dla skuteczności takiego zarzutu wykazanie wyżej wspomnianych uchybień przy użyciu argumentów jurystycznych. W konsekwencji samo zaprezentowanie odmiennego stanu faktycznego, wynikającego z własnego przekonania o wspomnianej wyżej wadze dowodów jest niewystarczające, podobnie jak ograniczenie się do zanegowania ustaleń faktycznych sądu. W ocenie Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy w sprawie niniejszej dopuścił się naruszenia niniejszego przepisu.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy nie prawidłowo ustalił, że pozwany sprostował wymogom określonym w art. 6 k. c. w zakresie udowodnienia, iż zaproponował pasażerom w tym samym dniu kilka alternatywnych lotów. Zgodnie art. 6 k. c. ciężar dowodu spoczywa na osobie, która z danego faktu wywodzi skutki prawne. W niniejszej sprawie niewątpliwie ciężar udowodnienia okoliczności, że pasażerom lotu B. P., K. B., K. B., L. B. zaproponowano lot alternatywny obciążał pozwanego. Normą procesową dla wskazanego przepisu materialnego jest art. 232 k. p. c, zgodnie z którym strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Obowiązek ten ma charakter procesowy, co oznacza, iż nie może być on od strony wyegzekwowany, jednakże zaniechanie udowodniania swoich roszczeń może skutkować ujemnymi sankcjami nawet w postaci negatywnego dla danej strony wyniku procesu. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 18 stycznia 2012 roku, I ACa 1320/11).

Pasażerowie lotu B. P., K. B., K. B., L. B. mieli zaplanowany na dzień 28- 29 lipca 2017 roku lot z lotniska w T. o godz. 10.05 PM do portu lotniczego w G.- przylot 2.25 PM z przesiadką na lotnisku w W. realizowany przez (...) S.A. Przylot samolotu z T. do W. miał nastąpić o godz. 12.30 PM, zaś wylot z W. do G. o godz. 01.30 PM. Lot z T. do W. został opóźniony o ponad 2 godziny (okoliczność bezsporna), co spowodowało, że B. P., K. B., K. B., L. B. utracili zaplanowany lot z W. do G. z przylotem na godzinę 14.25. Wobec opóźnienia wyżej wskazanego lotu z T., pasażerowie zrezygnowali z dalszego kontynuowania podróży, przebywając resztę trasy w inny sposób.

Pozwany wbrew temu co ustalił Sąd Rejonowy, nie udowodnił, iż zaoferował pasażerom bezpłatną zmianę rezerwacji na loty z W. do G. w tym samym dniu. Twierdzenia te pozostają tylko i wyłącznie hipotetyczne, pozwana przedstawiła jedynie odpowiedź mailową od pracownika(...) (k-57), iż w dniu 29 lipca 2017 roku, pasażerowie o nazwiskach B. P., K. B., K. B., L. B. nie widnieli na listach pasażerów którzy odbyli w tym dniu podróż z W. do G.. Z faktu tego, zdaniem Sądu Okręgowego nie można wyciągać tak dalece idących wniosków dotyczących tego, iż pasażerom w ogóle taka propozycja zmiany lotu została przedstawiona a niezaakceptowana przez nich czy też, że w ogóle był możliwy przelot w tym dniu na tej trasie z uwagi na wolne miejsca w samolocie. Nie zmienia to faktu, iż z całą pewnością doszło do opóźnienia zaplanowanego lotu i to z przyczyn niezależnych od pasażerów. Zgodnie z przedstawionym rozkładem lotów, z W. do G. były zaplanowane loty numer (...) przylot do G. o godzinie 17.30, (...) przylot do G. o godzinie 20.35, (...) przylot do G. o godzinie 23.35. Na marginesie należy wskazać, iż każdy z tych lotów miał zaplanowany przylot powyżej 3 godzin w stosunku do planowanego zakończenia podróży poprzedników prawnych powoda.

Końcowo należy stwierdzić, iż zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, iż przyczyna opóźnienia lotu wywołana przez złe warunki meteorologiczne panujące na lotnisku w T. nie została przez pozwanego udowodniona. Przedstawione przez pozwanego wydruki meteorologiczne dotyczyły lotu poprzedzającego lot z T., tzn. samolotu rejsowego, który odbywał rejs z W. do T. w tym samym dniu. Opóźnienie poprzedzającego rejsu z W. do T. spowodowało opóźnienie lotu pasażerów B. P., K. B., K. B., L. B.. Nie można jednak zgodzić się z pozwanym, iż opóźnienie to było spowodowane nadzwyczajnymi okolicznościami powodującymi zwolnienie go jako przewoźnika z obowiązku wypłaty odszkodowania za opóźniony lot przewidzianego w Rozporządzenia (WE) nr 261/2004.

Sąd Okręgowy pragnie podkreślić, iż konsekwencje opóźnień w transporcie lotniczym związane z opóźnieniem lotu poprzedzającego, dotyczą innego lotu rejsowego, zaś sama organizacja sposobu realizowania przewozów mieści się w ramach dyskrecjonalnych decyzji przewoźnika, obarczona jest pewnym ryzykiem związanym z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą. W ocenie Sądu Okręgowego nie może negatywnymi konsekwencjami takich decyzji obciążać pasażerów. To przewoźnik kalkulując wysokość kosztów i spodziewanych zysków w ramach prowadzonej działalności gospodarczej samodzielnie decyduje, czy koszty związane z utrzymaniem tzw. maszyn zastępczych, rezerwowych przewyższają bądź nie, ewentualne, hipotetyczne koszty jakie będzie musiał ponieść w sytuacji opóźnienia lotów i związanymi z tym faktem roszczeniami odszkodowawczymi dochodzonymi przez pasażerów.

W ocenie Sądu Okręgowego należy uznać opisany powyższy stan faktyczny za odwołanie lotu w rozumieniu art. 2 lit. I w/w rozporządzenia.

Podkreślenia przy tym wymaga, iż lot nie może być uznany za odwołany jeśli miejsce startu i lądowania są zgodne z pierwotnie planowanym, a pasażer, tak jak to miało miejsce w niniejszej sprawie, nie został przeniesiony na inny lot (postanowienie TSUE z 5.1.2016 r., W. C. – 32/16). Przy czym lot należy uznać za odwołany jeśli przewoźnik lotniczy przewozi pasażerów w ramach alternatywnego lotu, którego rozkład różni się od rozkładu lotu planowanego pierwotnie (wyrok S. i in. Z 19.112009 C – 402/07). Powyższe orzeczenia wprost wskazują, iż w przypadku B. P. , K. B., K. B., L. B. zasadne było twierdzenie o odwołaniu lotu wobec niemożności skorzystania z lotu pierwotnego, nawet gdyby teoretycznie przyjąć, że zostałyby im zaproponowany alternatywny lot.

Powód wykazał, iż od planowanej godziny przylotu do G., a faktycznej możliwej godziny przylotu upłynęło powyżej 2 godzin, a nawet 3, dlatego też powódce należy się odszkodowanie przewidziane w Rozporządzeniu łącznie 2.400 EURO (za 4 pasażerów) tj. na podstawie art. 5 ust. 1 pkt c w zw. z art. 7 ust. 2 pkt a- c rozporządzenia pasażerom pokonującym dystans powyżej 3.500 km przysługuje odszkodowanie w wysokości po 600 EURO.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 k.p.c. zmienił orzeczenie Sądu Rejonowego uwzględniając powództwo w całości.

Orzekając o kosztach zarówno pierwszej jak i drugiej instancji zapadło na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.